

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים קית.

מסורת הש"ס

(א) ע' ספירא דה סה (ב) נעל
קל, וש' קידושין לו:
(ג) ינחם עב: ירוש' פסחים
נזר פ"ה ה"א, וע'
פסחים שם ה"ד (ד) מגילת ע'
פ"ט, ע' ירוש' מגילה פ"א
ה"א (ה) (ע' מילין, ירוש')
שם ה"יב, (ו) אחרי פ"ט ה"ד,
(ז) ע' ב"ב צ"ג, (ח) ויקרא י'
ה' וע' נזר מנחות מז' ד"ה
דרחמנא.

הגהות הב"ח

(ב) ד"ר קרצו נמסר וס' כל שהנזר צריך להקריב באהל מועד כלל וזוהי מקריבין נמחק: (ג) בא"ד יקן כנלכל בשעת הכמות:

שינויי נוסחאות

(א) לֵיל אֶרְבַּעַת הַחֲמִישִׁים בָּרֶגֶל
וְכִתְּבֵהוּ בְּיָדְךָ וְכִשְׁמֵךְ יֵלֶךְ בְּכֹתֶם
הַיָּדִים בְּעֵינֵי כִתְּבָהּ קִטְטָה רֶגֶל
רַחֲמִים (ב) לֵיל אֶרְבַּעַת הַחֲמִישִׁים
וְיִחַדּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָל יִשְׁעֵהוּ
(ג) הַסֶּפֶסֶת הַחֲמִישִׁים וְכִתְּבֵהוּ בְּיָדְךָ
(ד) אֵלֶּל לֹאֹד קִמְלִי יִשְׁמִיחֵהוּ
(ה) לֵיל סֶפֶסֶת הַחֲמִישִׁים
(ו) הַכְּבוֹד מִזֶּכֶד הַחֲמִישִׁים
שֶׁנִּסְתַּנְּגִיחִים וְכִינֵי גִרְסָה רַחֲמִים
וְכִינֵי גִרְסָה רַחֲמִים הַחֲמִישִׁים

[illegible][illegible]

(א) ובטהרה (כ"י וד' : במ) ל"ל ה
לה (כ"י : במ) ול"ק יוסף ש"מ ד

רבי יודא. דאמר יחיד נמי מקריב חובות בגולה אמר לן ר' יוחנן הישר למעט יחיד מהקרבת חובות אשעיין כמי: וזו:
לרבי יודא הא כפי' איש. וחי' לאו למעוטי אף מבמה
גולה אחא לאו לי דכחי' איש נהכוו כל הישר צעייני וכוין
צעייני היינו לה קטנה פשיטא דאש

ה': ואל דמימטש דהא צבור לא מקרי
הו: אדספיר את הור. בעצמות
ה': זר מוזקן הכסן נפקא לן.
מקנן בפיקוק דכמי (יחקה ח) והק
ויבין את הדס על מזבח ה' פתח
הסל מועד כסן פתח הסל מועד
צדן הכי בצמה אלף אפי' וז ואפי'
אזן הכי היינו עני תמורת הכסין " "
תמים דיינו לה קמא קמא. רבנן
תמרא היינו רבנן קמאי דהא אינו
מי מי אמרי דידי לא קרבו אלף
אזן הכי היינו עני תמורת הכסין "

וכו': מ"ט דרבי שמעי
 ורבותיה ורבותיה ורבותיה
 ישראל את הפסח בני
 קמ"ל רחובות בעין פני
 בעין פסח לא קרב ואי
 יוחנן ^(דא"ר) יוחנן מ
 מקבל הואה לא תנא
 אהב ^(אין כן) במה
 נמנע ^(אין כן) נמנע

יורה דעה חלק יד סי' קס"א
 אלא פסח וחוובות
 יחיד חובות שקבוע
 אסמיה"א א"ל תתרגם
 דאיכא עולת נדבה
 חובות דקביע ליה
 במנחת חובה דהא
 איני מנחה בכמה

הני מילי א"ר חייא ב
 "כתוב אחד אומר וי
 וכתוב אחד אומר וי
 אהל שכן באדם וכת
 ובשבת אפרים אל כ
 שם תקרה אלא א
 מלמולין [ו] והיא ה
 ויבנה ביתו ויגור

השומר לך פן תעלה
אשר (אתה) תראה בך
אי אתה מעלה אבל
שאתה רואה אימא בך
אי אתה מעלה אבל
שאתה רואה אימא בך
א"ר ר' יוחנן א"ר
השומר לך פן תעלה
אשר (אתה) תראה בך
אי אתה מעלה אבל
שאתה רואה אימא בך
א"ר ר' יוחנן א"ר

תעשה רבי אבדימי בר

יכרך לא מהול משום חולש לאורחא אלא בחד קרי הוא דמהול
 אשתתתה דעמיה מתיס קשי ב= הכס שחרי עמיה מתיס היו
 ומתו אבותיהם כל רבציעים שנה בנדבר ועמיהן וואס לא
 וואס וואס ועטרה בעלמיה און להם שותם להיות משמלו דלא
 ררך להפרש ב= שלשה ימים בין וואס להאזע רביעי חמישי וששי
 און א לא האו עד יום אחד עשר בניסן וואס ראשונה לאחר
 ומתו וואס חמי יומן וואס שנייה עד יום חמשה עשר
 וינחום איהם לראך זקנו ומהר המולד (אין אשכנז) ויפסדו ב=

והנסיך. דקתי חובות הקבוע להם וזמן קריבו בגדולה: בעולה. כגון
 להם וזמן כגון שערי הרגלים של צדור לא קרבו זה: דאי בעתא.
 ויבא. ליקרבו כינא זה בקטנה ועל כרחק ממתנין וז קמ"ל דלא
 ודקתי אלא פסחים וחובות הקבוע להם וז קמ"ל דלא חובות
 וזן כזה פסחים וזן כזה פסחים אלא חובות להם וזן וזן וזן
 וקטנה כלל ושאר דברים שקרבו כאן וכאן אין חילוק כזה אלא שבו
 וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה.
 וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה. וזן כזה.

[illegible]

תתרגם תגניתך בעיזה. פירוש כגון עולות חמדין ומטשפין שיש כיוולא בהם נדבות אלכ הטאות הנצור כגון ועירי הרגלים אע"ג דקבוע להם זמן לא קרבו והא מילתא דייק ה מדקתני פסחים דלייתא קבוע להם זמן וכו' והא מילתא פסחים ככלל אלכ אע"ג דכרח מילתין קמ"ל

ללא קרבו לרבי שמעון גדולה
לכד מפסחם אלה **א** שם כיוצא בהם
בנמה **א** ויסי קאמר אלה פסחים
שקרבו גדולה **לא** אלא בקטנה
כלל ושאר דברים שקרבו כאן וכאן
אין חילוק נדעם אלא שבוה זה
הקרבו אלה גדולה ובוה קרבו חובות
הפסחון להם וזו דבסיים בהגמורם
הפסחון

והבי נמי הוה מני למידק אבריה
לעיל דקאמר ר"ש אף גזיר לא
קריבו כי פ' ולי משום דלא איירי
הם ש שמעון בחילוק ענין הכא
גדולה לבמה קטנה כדאיירי הכא
מ"מ על פי חסם הוכר פסקים דהא
הוו בכלל חיות הקצופה להם זמן
ותוספת חול חיה לזמן חסמו

מילתא דחשאת דקדוב להס זמן וא
קרב דהא לעיל מפרשין טעמא
דריי שמעון דליף מפסח גלגל
וכא ליכא למימא מפסח דפסח נמי
אין מיואב צו גדה וזו הוה מפרשין
כן ^(ה) דפסח חשיב מיואב צו גדה
משום דהוי קדושין קדוש כעין שלמים
הוי איהו אף קדושין קדושין

[illegible]

יפיעין נכן נרחה נפרש דקא חמם
תתרגם מתענין בעולם היינו מסום
דעין דמפסח יליף אים על למימר
מה פסח שקבוע לו זמן ישנו כצנור
כצנור בשעת היחר הצמות צנור
בפסח ארחד הפסח
בדאמרי פאשום (דף סו.) איש דמי
ואין צנור נדחין אף כל שקבוע להם

וְזֶן וְשֵׁן וְצִנּוֹר וְכִיכִיד שֶׁשֶׁן
יֵיתֵר הַבְּמוֹת דֵּהִינָן עוֹלוֹת שִׁשְׁן
וְצִנּוֹר מִתְּמִידִין וְמוֹסְפִין וְיִכִיד
נִדְבָה אֲכָל חֲטָאֹת לֹא מִשְׁכַּחַת יִכִיד
שֶׁשֶׁן הֵיחָר הַבְּמוֹת לִשְׁפִינֵי צִמָּה
גְּדוּלָה אִרְבּוֹ חֲזוֹנוֹת לִיחִיד לִרְבִּי
שִׁמְשׁוֹן כְּמוֹ לִרְמֵי וְכִי שִׁפְרוֹשׁ

ששמעתה ותתרגם מחתיך בעולה לדיכא עולת דבד ונדנז
יחיד קרבו והיו דומיו דפסח דלר בחטאת טעאת דבד מי
יזכא למשכתח ביה טעאת יחיד דליו חזות יחיד לא קרבו
זא עולת ולא טעאת ופריך וקומה ממנה לדיכא בחיטות ומא
זין מנחה בבמה וא"ת וקומה בשלמים כגון כשז עזרת דהא
יזכא ^ה ביה שלמי דבד וי"ל כדפסח"י דכשז עזרת קק"ד וינח
שלמי יחיד קדשים קלים ולא משכתח כיוזא כהן יחיד זא

ולות של חמיון ומוסרין (זו צבור קרבו בה [אבל] חטאות הקבו
אף חובות הקבו להם וזמן בחטאת נמי קאמר: **הטאת נדבה מי**
בו לר"ש בגדולה נכד מפסחים אלא חובות שיש מילא בהן נדבה
ועל אף קאמר פסחים דקמי למה לי הכי וזה ליה ליימור
מפסחים ככלל אלא ה"ק אלא חובות שקרבו בגדולה אלא קרבו
קרבו אלא נדבות וזכו קרבו אף חובות הקבו להם וזמן: וטוקסא
בדמיון שיהי חובות (זו הקבו) לכן וזמן כל יום: **הא סביר דא**
במחנה אלא חובות אלא חובות אלא חובות אלא חובות אלא חובות

וְאֵלֶּם שֶׁכֵּן בְּדָרֶם בָּנוּ: כִּסְמֵר לֶךְ. מִשְׁתַּבְּחֵנוּ אֶל הַמְנוּתָה קִרְא: קִרְא: וְלֵוִי

עין משפט
נר מצוה

בח א מ"א פ"א מהלכות
 פרה אדומה הלכה ג:
ב מ"א פ"א מהלכות קרבן פסח
 הלכה ג:
בב ג מ"א פ"א מהלכות בית
 הבחירה הלכה ג:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

אבל אתה איבד במיקום שאתה
רואה, פי' ולא מיידי אלא
בשילה, ראי בירושלם לפניו פן
החומה ובנוה ובגבעון בכל ערי
ישראל ובגלגל בכל מקום
ובסדר במתנה ישראל, אלא
ודאי על שילה קאמר, (מספין
חיד)

[illegible]